

Cartea lui Daniel – Numărul douăzeci și doi

Dezvăluirea dezbaterei profetice: metodologia Ploii Târzii și a crizei finale

Jeff Pippenger

2023-12-17

Metoda, ki jo odobrava Bog, je posebej opredeljena v 28. in 29. poglavju Izaija, kjer je ta metoda predstavljena kot »vrstica za vrstico«. Dne 11. septembra 2001 je silni angel iz Razodetja 18 stopil dol, in s tem je ponovil svoj prihod navzdol, ki ga je izvršil 11. avgusta 1840. V obeh primerih je bil po njegovem prihodu Babilon prepoznan kot padli, in bil je izdan poziv, in kmalu bo znova izdan, da tisti, ki so še vedno v njenem občestvu, izidejo iz nje. V obeh primerih je dogodek, ki je izpolnil napoved, imel svetovni vpliv, kajti prav kakor je bilo sporočilo prvega angela leta 1840 poneseno na »vsako misijonsko postajo na svetu«, je bil ves svet prizadet zaradi dogodka 11. septembra 2001 in ga je razumel. Prerokba, ki se je izpolnila 11. avgusta 1840, je bila prerokba, ki je opredeljevala, da se islamu drugega gorja nalaga omejitev, in takoj po 11. septembru 2001 je bila islamu tretjega gorja naložena omejitev.

11 avgust 1840 reprezentira imputernicira solie care a fost desigilatã la vremea sfârșitului, în 1798, iar 11 septembrie 2001 reprezentira imputernicira solie care a fost desigilatã la vremea sfârșitului, în 1989. Regula principalã a mișcãrii primului înger a fost confirmatã la 11 august 1840, iar regula era principiul o zi pentru un an. Regula principalã a mișcãrii celui de-al treilea înger a fost confirmatã la 11 septembrie 2001. Regula fiind cã adevãrul este întemeiat prin aducerea „linie peste linie”, demonstrãnd cã sfârșitul este ilustrat de început și cã istoria se repetã. Evenimentul profetic din 11 septembrie 2001 este stabilit nu doar prin cuvintele directe ale Sorei White, ci, mai semnificativ, prin faptul cã evenimentele au fost în paralelã desãvârșitã cu același reper profetic din istoria milleritã. Ceea ce a fost recunoscut odatã cu evenimentul din 11 august 1840 nu a fost atãt împlinirea profeției, cât temeinicia metodologiei adoptate de Miller și de asociații sãi.

„Evenimentul a împlinit întocmai prezicerea. Când faptul a devenit cunoscut, mulțimi au fost convinse de justetea principiilor de interpretare profeticã adoptate de Miller și de asociații sãi, iar mișcãrii advente i s-a dat un impuls minunat. Oameni de învãțaturã și de poziție s-au unit cu Miller, atãt în predicarea, cât și în publicarea concepțiilor sale, iar din 1840 pãnã în 1844 lucrarea s-a extins rapid.” Tragedia veacurilor, 335.

La 11 septembrie 2001, când a început sã fie mãsuratã ploaia târzie, „dezbaterea” era și rãmãne încã asupra metodologiei adevãrate sau false. Profețiile mișcãrii millerite sunt prezentate atãt pe diagrama din 1843, cât și pe cea din 1850, pe care Sora White le aprobã ca fiind concepute de Domnul și, de asemenea, ca o împlinire a capitolului doi din Habacuc. Solia milleriților, care a fost produsã prin „principiile de interpretare profeticã adoptate de Miller și de asociații sãi și” care ulterior a produs „impulsul minunat” ce a imputernicit solia Strigãtului de la Miezul Noptii, fusese reprezentatã pe cele douã diagrame sacre. Profețiile reprezentate pe acele douã diagrame sacre au fost identificate și stabilite prin regulile profetice ale lui Miller. Diagramele au constituit o împlinire a poruncii din Habacuc de a reprezenta vizual profețiile care fuseserã stabilite prin

metodologia lui Miller pe „table”, la plural. Capitolul doi din Habacuc identifică și este legat în mod direct de „dezbateră” din capitolul douăzeci și șapte din Isaia.

Voi sta la locul meu de strajă, mă voi așeza în turn și voi veghea ca să văd ce-mi va spune și ce voi răspunde când voi fi muștrat. Habacuc 2:1.

Cuvântul „muștrat” din verset înseamnă „contrazis”. Habacuc, reprezentând deopotrivă pe străjerii mișcării primului și celui de-al treilea înger, urma să fie contrazis și dorea să înțeleagă ce trebuia să răspundă când dezbateră avea să înceapă. Răspunsul, în istoria primului înger, a fost realizarea celor două hărți sacre, iar răspunsul, în istoria mișcării celui de-al treilea înger, a fost alcătuirea seriei profetice intitulată Habakkuk’s Two Tables. Hărțile și seria au fost construite pe temelia metodologiei reprezentate în fiecare dintre acele istorii respective. În Habacuc, metodologia reprezintă ceea ce folosesc străjerii pentru a întemeia solia și, de asemenea, identifică chestiunea care este „dezbătută”, care, la rândul ei, produce două categorii de închinători.

Voi sta pe straja mea și mă voi așeza pe turn și voi veghea ca să văd ce-mi va spune și ce voi răspunde când voi fi muștrat. Și Domnul mi-a răspuns și a zis: „Scrie vedenia și fă-o lămurită pe table, pentru ca cel ce o citește să poată alerga. Căci vedenia este încă pentru un timp hotărât, dar la sfârșit va vorbi și nu va minți; chiar dacă întârzie, așteapt-o, fiindcă va veni negreșit, nu va întârzia. Iată, sufletul celui îngâmfat nu este drept în el; dar cel drept va trăi prin credința lui.” Habacuc 2:1–4.

O clasă este îndreptățită prin credință, iar cealaltă clasă este înălțată în suflet, așa cum este reprezentat prin Fariseul și Vameșul. Fariseii se încredeau într-o metodologie întemeiată pe obicei și tradiție, iar Fariseul reprezenta, de asemenea, un sistem religios care își menținea controlul asupra turmei sale prin instaurarea unui sistem ierarhic, guvernat de cei care mărturiseau că sunt poporul ales al lui Dumnezeu și apărătorii adevărului, dar care, în cele din urmă, au participat la răstignirea Adevărului. „Dezbateră” profetică din Isaia, capitolul douăzeci și șapte, privește adevărata și falsă metodologie biblică. Antagoniștii din „dezbateră” sunt cei care urmează metodologia lui Ilie pentru acel timp și sistemul îndelung statornicit al experților teologici, tipificat de Sanhedrin în vremea lui Hristos.

Capitolul douăzeci și șapte arată că „dezbateră” începe când El „oprește”, sau când Dumnezeu Își reține „vântul cel aspru”, în „ziua vântului de răsărit”. „Cu măsură, când îl trimite înainte, Te vei certa cu el; El Își oprește vântul cel aspru în ziua vântului de răsărit. Prin aceasta, așadar, nelegiuirea lui Iacov va fi ispășită.” Cuvântul „ispășită” înseamnă că s-a făcut ispășire pentru ea și reprezintă ștergerea păcatului în judecata de cercetare. Metodologia asupra căreia se poartă dezbateră reprezintă testul care trebuie trecut, dacă păcatele poporului lui Dumnezeu urmează să fie șterse. Metodologia lui Ilie ca test este reprezentată în istoria lui Hristos, unde am fost avertizați dinainte că, în acel timp, aceia care au respins solia lui Ioan Botezătorul (pe care Hristos l-a identificat drept Ilie) nu au putut beneficia de învățăturile lui Isus.

Mesajul ploii târzii este reprezentat ca învățăturile lui Isus, căci El este Cuvântul; și, mai mult decât atât, ploaia târzie este reprezentată ca „înviorarea”, care este definită drept „prezența Domnului”.

Pocăiți-vă, dar, și întoarceți-vă la Dumnezeu, pentru ca păcatele voastre să fie șterse, când vor veni vremurile de înviere de la fața Domnului; și El va trimite pe Isus Hristos, care a fost vestit mai înainte vouă. Faptele Apostolilor 3:19, 20.

സിസ്റ്റർ വെറ്റ് വളിപ്പാടിന്റെ പത്താം അയ്യായത്തിൽ, 1840 ആഗസ്റ്റ് 11-ന് ഇറങ്ങി വന്ന ദൂതൻ “യേശുക്രിസ്തുവിനകെക്കാൾ കുറവൊന്നുമല്ലാത്ത വ്യക്തിയായിരുന്നൂ” എന്ന് വ്യക്തമാക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട്, 2001 സെപ്റ്റംബർ 11-ന് ഇറങ്ങി വന്ന ദൂതനും “യേശുക്രിസ്തുവിനകെക്കാൾ കുറവൊന്നുമല്ലാത്ത വ്യക്തിയായിരുന്നൂ.” ഇരു ചരിത്രങ്ങളിലുമുള്ള അവന്റെ അവതരണം സത്യമായതോ വ്യാജമായതോ ആയ രീതിശാസ്ത്രരത്നകുറിപ്പുകളുള്ള പരവചനാത്മക “വാദത്തിന്റെ” ആരംഭത്തെ തിരിച്ചറിയിക്കുന്നു; കാരണം, ദൈവജനതയോട് തിന്നുവാൻ കല്പിക്കപ്പെട്ടത് അവന്റെ കയ്യിലെ പുസ്തകത്താൽ തന്നെയാണ് അതിനെ പരതിനിധീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഗലീലയിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ, യേശു ശിഷ്യന്മാരോട് തന്റെ മാംസം തിന്നുകയും തന്റെ രക്തം കുടിക്കുകയും വന്നേമന്റെ ഉപദേശിച്ചു; കാരണം, അവൻ അവിടെ താൻ സുവർഗ്ഗത്തിൽ നിന്ന് ഇറങ്ങി വന്ന അപ്പം ആണെന്ന് പരവചനിച്ചു. തന്റെ ശുശ്രൂഷയിലെ മറ്റെന്തു ഘട്ടത്തേക്കുപോലും അധികം ശിഷ്യന്മാരെ അവൻ അവിടെ നഷ്ടപ്പെടുത്തി; വിട്ടുപോയവർ ഒരിക്കലും മടങ്ങിയെത്തിയില്ല. വിട്ടുപോയവർ അങ്ങനെ ചെയ്തതിന്റെ കാരണം, അവന്റെ ഉപദേശങ്ങളെ ശരിയായ ആത്മീയ അർത്ഥത്തിൽ പരയോഗിക്കുന്നതിനുപകരം, അവന്റെ വാക്കുകളെ അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ സ്വീകരിക്കുന്ന വ്യാജ രീതിശാസ്ത്രം ഉപയോഗിച്ചു അവ വിശകലനം ചെയ്യാൻ അവർ തിരഞ്ഞെടുത്തതുകൊണ്ടായിരുന്നു. യേശുവാവ് ഇരുപത്തഴിലെ “വാദം” ഒരു പരവചനാത്മക അടയാളകല്പലാണ്; അത് ഏലിയാവിന്റെ ദൂതൻ പരതിനിധീകരിക്കുന്ന രീതിശാസ്ത്രരത്നോടുള്ള ഏർപ്പാടുമായി, നിലവിൽ സ്ഥാപിതമായിട്ടുള്ള, അവകാശപ്പെടപ്പെടുന്ന ഒരു ബബിൾ-വിശകലന സമുദായത്തെ പരതിനിധീകരിക്കുന്നുവെന്ന് സ്ഥാപിക്കുവാൻ അതിന് നിരവധി സാക്ഷികൾ ഉണ്ട്.

यह परमेश्वर की पूर्व वाचा और उसकी चुनी हुई प्रजा के कर्मकि रूप से हटते जाने के एक वशिष्ट बट्टि को, तथा उन लोगों के साथ वाचा-संबंध के आरम्भ को चिह्नित करता है “जो पहले समय में परमेश्वर की प्रजा न थे।” अधिक महत्वपूर्ण रूप से, यह “वाद-ववाद” उस समय-अवधि के आरम्भ का प्रतिनिधित्व करता है, जो शीघ्र आने वाले रविवार के वधिन पर समाप्त होती है। अल्फा और ओमेगा सदा अन्त को आरम्भ के साथ प्रस्तुत करता है, और ऐसा करते हुए वही “वाद-ववाद” हमारे पतिरों के पापों में से एक का प्रतीक बन जाता है, जसै लैव्यव्यवस्था छब्बीस की प्रार्थना को पूरा करने के लिए स्वीकार और अंगीकार कयिा जाना आवश्यक है।

Rugăciunea lui Daniel din capitolul nouă reprezintă rugăciunea care trebuie să fie înălțată la încheierea celor trei zile și jumătate din Apocalipsa unsprezece. Acea perioadă de timp este

înfățișată în Isaia douăzeci și șapte ca perioada când „cetatea întărită va fi pustie, și locuința părăsită, și lăsată ca un pustiu: acolo va paște vițelul, acolo se va culca și-i va mistui ramurile. Când crengile ei se vor usca, vor fi frânte: femeile vor veni și le vor pune pe foc; căci este un popor fără pricepere: de aceea, Cel ce l-a făcut nu va avea milă de el, și Cel ce l-a întocmit nu-i va arăta nicio îndurare.”

Cei doi martori nu sunt arătați cu „nicio favoare”, căci au vestit o prezicere falsă care a introdus perioada de „pustie” de trei zile și jumătate. Ei au devenit apoi un „popor fără pricepere”, deși mai înainte fuseseră „cetatea întărită”. Acea cetate a devenit apoi „pustie” și o „locuință” care a fost „părăsită”. Ea a ajuns oase uscate moarte, zăcând pe ulița cetății Sodomei și a Egiptului. Când morții sunt apoi chemați să se ridice, ei sunt puși la probă prin păcatele părinților lor, ceea ce include „dezbateră” de la începutul perioadei care începe cu împuternicirea primei solii și se încheie cu sosirea celei de-a treia solii. Dezbateră este dacă să accepte sau să respingă metodologia reprezentată de Ilie al istoriei lor. În 1863, părinții adventismului au respins solia celor „șapte vremi” ale lui Moise, care fusese prezentată de Ilie.

Începând din iulie 2023, ramurile veștejite din Isaia douăzeci și șapte trebuie să hotărască dacă vor repeta păcatele bisericii din Galileea și istoria anului 1863, precum și istoria zilei de 11 septembrie 2001. A respinge metodologia reprezentată de Habacuc capitolul doi și Isaia douăzeci și șapte, precum și de Ilie, Ioan Botezătorul și William Miller, înseamnă a repeta păcatele părinților noștri, în loc de a beneficia de sfintele pilde care au fost consemnate pentru aceia peste care au venit sfârșiturile veacurilor.

Acum toate aceste lucruri li s-au întâmplat ca pilde și au fost scrise pentru învățătura noastră, peste care au venit sfârșiturile veacurilor. De aceea, cine socotește că stă în picioare să ia seama să nu cadă. Nu v-a ajuns nicio ispită care să nu fi fost potrivită cu puterea omenească; dar credincios este Dumnezeu, care nu va îngădui să fiți ispitiți peste ceea ce puteți, ci, împreună cu ispita, va pregăti și mijlocul de scăpare, ca să o puteți răbda. De aceea, preaiubiții mei, fugiți de idolatrie. Vă vorbesc ca unor oameni înțelepți; judecați voi ce spun. 1 Corinteni 10:11–15.

Metodologia sacră întemeiază solia Strigătului de la Miezul Noptii, care este solia ploii târzii. Acea solie, când este mâncată în mod spiritual, produce o experiență corespunzătoare tot atât de sigur cum hrana de legume a lui Daniel și a celor trei tineri de seamă a produs o înfățișare mai frumoasă și mai plină. Dar, în Habacuc capitolul doi, piatra de poticnire pentru aceia care resping oferta îndreptării prin credință este mândria, care îi împiedică să meargă înainte ca să-L cunoască pe Domnul. Dacă a existat vreodată un timp când poporul lui Dumnezeu nu-și poate îngădui să amâne lucrarea de a primi adevărata metodologie și de a mânca solia din mâna îngerului, acesta este acum!

„Nu trebuie să așteptăm ploaia târzie. Ea vine peste toți aceia care vor recunoaște și își vor însuși roua și ploile harului care cad asupra noastră. Când adunăm frânturile de lumină, când prețuim îndurările neclintite ale lui Dumnezeu, căruia Îi place să ne încredem în El, atunci fiecare făgăduință se va împlini. «Căci, după cum pământul face să răsară mlădița lui și după cum grădina face să încolțească lucrurile semănite în ea, tot așa Domnul Dumnezeu va face să

răsară dreptatea și lauda înaintea tuturor neamurilor.» Isaia 61:11. Întregul pământ trebuie să fie umplut de slava lui Dumnezeu.” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volumul 7, 984.

Cuvântul profetic al lui Dumnezeu a identificat că, atunci când marile clădiri ale orașului New York au fost doborâte, îngerul din Apocalipsa optsprezece va coborî și „Apocalipsa optsprezece, versetele unu până la trei se vor împlini”. Isaia douăzeci și șapte identifică acel timp ca fiind „ziua vântului de răsărit” și este vremea când „vântul cel aspru” este oprit. „În măsură, când va țâșni, Te vei certa cu el: El Își oprește vântul Său cel aspru în ziua vântului de răsărit.” Sora White identifică tocmai același timp.

„În acel timp, pe când lucrarea mântuirii se apropie de încheiere, necazul va veni peste pământ, iar neamurile se vor mânia, totuși vor fi ținute în frâu, pentru a nu împiedica lucrarea celui de-al treilea înger. În acel timp, «ploaia târzie», sau înviorarea de la fața Domnului, va veni pentru a da putere glasului puternic al celui de-al treilea înger și pentru a-i pregăti pe sfinți să stea în picioare în perioada când cele șapte plăgi de pe urmă vor fi vărsate.” Early Writings, 85.

Imbaraga zirakaza amahanga zagezeho igihe imvura y’itumba itangiye kugwa. Ariko ako kanya izo mbaraga zirakaje amahanga, zarabujijwe, kuko Yesaya yanditse ko “agabanya umuyaga we ukaze.” Uwo muyaga ukaze ni umuyaga wo mu burasirazuba, kandi uwo muyaga urabuzwa igihe imvura y’itumba itangiye kunyanyagiza, kandi umurimo w’agakiza uri gusozwa. Umurimo usoza w’agakiza ni igihe cyo gushyirwaho ikimenyetso. “Umurongo ku wundi murongo,” uwo muyaga ukaze, cyangwa uwo mu burasirazuba, ubuzwa mu gihe cyo gushyirwaho ikimenyetso kw’abihumbi ijana na mirongo ine na bine, ni wo muyaga ine wo mu Byahishuwe igice cya karindwi.

Și după aceste lucruri am văzut patru îngeri stând în cele patru colțuri ale pământului, ținând cele patru vânturi ale pământului, ca să nu sufle vântul peste pământ, nici peste mare, nici peste vreun copac. Și am văzut un alt înger suindu-se dinspre răsăritul soarelui, având sigiliul Dumnezeului celui viu; și a strigat cu glas tare către cei patru îngeri cărora le fusese dat să vatăme pământul și marea, zicând: Nu vătămați pământul, nici marea, nici copacii, până când nu vom pecetlui pe frunte pe slujitorii Dumnezeului nostru. Apocalipsa 7:1–3.

Muhrirea celor o sută patruzeci și patru de mii a fost prefigurată de intrarea triumfală a lui Hristos în Ierusalim. Acolo, Hristos, pentru singura dată în viața Sa, a călărit pe un măgar (un simbol al Islamului), iar Lazăr a condus procesiunea în Ierusalim. Sora White îl identifică pe Lazăr drept simbolul sigiliului în acea istorie.

“În întârzierea Sa de a veni la Lazăr, Hristos avea un scop de îndurare față de aceia care nu-L primiseră. El a zăbovit pentru ca, prin învierea lui Lazăr din morți, să dea încă o dovadă poporului Său încăpățânat și necredincios că El era într-adevăr „învierea și viața”. Îi venea greu să renunțe la orice speranță pentru popor, pentru bietele oi rătăcitoare ale casei lui Israel. Inima Îi era frântă din pricina nepocăinței lor. În îndurarea Sa, El Și-a propus să le dea încă o dovadă că El era Restauratorul, Acela care singur putea aduce la lumină viața și nemurirea. Aceasta avea să fie o dovadă pe care preoții nu o puteau răstălmăci. Acesta a fost motivul întârzierii Sale de a merge la Betania. Această minune supremă, învierea lui Lazăr, avea să

pună pecetea lui Dumnezeu asupra lucrării Sale și asupra pretenției Sale la dumnezeire.”
Hristos, Lumina lumii, 528, 529.

Timpul de întârziere care a început la 18 iulie 2020 este reprezentat de zăbovirea lui Hristos înainte ca El să-l învieze pe Lazăr. Timpul de întârziere din capitolul unsprezece al Apocalipsei se încheie la sfârșitul celor trei zile și jumătate. În timpul acelor zile, cei doi martori zăceau morți în uliță. Și, după cum Lazăr urma să fie înviat în urma unui timp de întârziere, tot astfel au fost și cei doi martori ai lui Ioan. Odată înviați, ei conduc alaiul spre Ierusalim, reprezentând „sigiliul lui Dumnezeu” și „minunea încoronătoare” care dă mărturie despre dumnezeirea lui Hristos. Învierea marchează încheierea sigilării celor o sută patruzeci și patru de mii, care are loc în timp ce cele patru vânturi, vântul de răsărit, vântul năprasnic, care a venit la 11 septembrie 2001, este ținut în frâu.

În ceasul care este legea duminicală, acele vânturi sunt eliberate pentru a aduce judecata retributivă asupra fiarei pământului din Apocalipsa treisprezece. Ele chiar acum alunecă printre degetele acelor patru îngeri care le țin în frâu în timpul perioadei sigilării. Una dintre cele mai profunde referințe din Spiritul Profeției cu privire la ziua vântului de răsărit se găsește în Mărturii, volumul nouă. Acel volum începe cuvintele inspirate la pagina unsprezece, astfel că începe, în chip simbolic, la „nouă-unsprezece”. Titlul capitolului este „Criza finală”, dar este totodată și primul capitol al unei secțiuni intitulată „Pentru venirea Regelui”.

Nuk ka asnjë dëshmi se pjesa dhe titulli i kapitullit u manipuluan qëllimisht nga redaktorët që përpiluan vëllimin; megjithatë ardhja e Mbretit njihet lehtësisht si ardhja e dhëndrit, e cila në shëmbëlltërinë e dhjetë virgjëreshave ndodh me krizën e mesnatës që prodhohet te virgjëreshat nga prania ose mungesa e vajit në enët e tyre. Kriza e mesnatës që po afrohet tani është, ashtu siç e paraqet titulli, kriza e fundit për dhjetë virgjëreshat. Në atë krizë ato shfaqin nëse e kanë vajin, apo nuk e kanë. Vaji nuk është thjesht Fryma e Shenjtë; ai përkufizohet saktësisht si Fryma e Shenjtë, dhe gjithashtu si mesazhi i saktë, dhe gjithashtu si karakteri i saktë.

Metodologia corectë stabileste solia corectë a Strigatului de la Miezul Noptii, iar această solie, primitë dhe pusë në praktikë, prodhon karakterin corekt. Aftë karakter, në krizën finale, estë karakterin care primeste sigiliun e Dumnezeu. Procesin e sigilimit e poporin e Dumnezeu a nceput la sosirea ziles e vntulit e rrsarit, la 11 septembrie 2001. Solia e acelu timp trebuia atunci s s fie mncat. A mncs sau a nu mncs estë reprezentat prin „dezbateren” e Isais s, e asemenea, prin nntrebarea e Habacucit e privire la ce ar trebi strjert s rrspond n argumentare. Timpin e zbovire e din Matei douzeci s cinci s e din Habacuc se ncheie e reprezentarea e dou clase e nchinrtori. Timpin e zbovire, reprezentat prin tre zile s jumtate n capitolun e unsprezece e din Apocalipsa, estë aproape ncheiat.

Acel timp e nntzriere estë, e asemenea, reprezentat la nceputin e capitolun e din volumin e nou, printr-un pasaj e Evrei, unde Pavel parafrzez vrselun e patru e din Habacuc, capitolun e doi. Referinta e Pavel s azz Habacuc 2 n cadrul mscrtis e celu e-al treilea nger, cci n acea istorie Hristos a intrat n Locul e Preasfnt, iar n acea istorie a fost descoperit lumina e slujiris e Sale e Mare Preot; s tot n cartea e Evrei Pavel prezint cea mai clar descoperire e slujiris e Mare Preot e lui

Hristos din Cuvântul lui Dumnezeu.

हबक्कूक दुई पहिलो स्वर्गदूतको आन्दोलनमा अझै खरीष्टको परमपवतिर स्थानमा प्रवेशको आन्दोलनलाई चनिको थपिन, कनिकयो मध्यरातको पुकारको घोषणाको अन्त्य नभएसम्म भएको थपिन। पावलले उल्लेख गरेको वलिम्बको समय हबक्कूक र मत्तीको वलिम्बको समय नै हो, तर त्यो वलिम्बको समय हो, जो जुलाई १८, २०२० मा सुरु हुने थियो। हबक्कूक दुईको अन्तमि पदले मल्लिराइट इतिहासमा मध्यरातको पुकारको नषिकर्ष, तथा तेस्रो स्वर्गदूतको आगमनलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ:

Dar Domnul este în sfântul Său Templu: tot pământul să tacă înaintea Lui. Habacuc 2:20.

Mărturii, volumul nouă, subliniază, începând de la pagina unsprezece (nouă-unsprezece), parabola celor zece fecioare, timpul întâzierii și legătura lui cu Habacuc și Matei, precum și criza finală și 11 septembrie 2001, când a sosit dezbaterea profetică.

„Secțiunea 1 — Pentru Venirea Împăratului”

„Încă puțină vreme, și Cel ce vine va veni și nu va întârzia.” Evrei 10:37.

„Ultima criză”

„Trăim în timpul sfârșitului. Semnele vremurilor, care se împlinesc cu repeziciune, declară că venirea lui Hristos este aproape. Zilele în care trăim sunt solemne și importante. Duhul lui Dumnezeu este retras treptat, dar cu siguranță, de pe pământ. Plăgi și judecăți cad deja asupra celor ce disprețuiesc harul lui Dumnezeu. Calamitățile de pe uscat și de pe mare, starea tulburată a societății, alarmele de război sunt prevestitoare. Ele vestesc dinainte evenimente ce se apropie, de cea mai mare însemnătate.

„Entitățile răului își unesc forțele și se consolidează. Ele se întăresc pentru ultima mare criză. Mari schimbări urmează curând să aibă loc în lumea noastră, iar mișcările finale vor fi rapide.”

“Starea lucrurilor din lume arată că vremuri de strâmtorare sunt chiar asupra noastră. Ziarele cotidiene sunt pline de semne ale unui conflict cumplit în viitorul apropiat. Jafurile îndrăznețe au loc frecvent. Grevele sunt obișnuite. Furturi și crime sunt săvârșite pretutindeni. Oameni stăpâniți de demoni iau viața bărbaților, femeilor și copiilor mici. Oamenii au ajuns înrobiți de viciu, și orice formă de rău predomină.

„Vrăjmașul a izbutit să pervertească dreptatea și să umple inimile oamenilor de dorința după câștig egoist.”

„Pravda stojí d'aleko, lebo pravda padla na ulici a priamosť nemôže vojsť.“ Izaiáš 59,14. Vo veľkých mestách žijú zástupy ľudí v chudobe a biede, takmer bez jedla, prístrešia a odevu; zatiaľ čo v tých istých mestách sú aj takí, ktorí majú viac, než si len srdce môže priať, žijú v prepychu a míňajú svoje peniaze na bohato zariadené domy, na osobné ozdoby, alebo ešte horšie, na uspokojovanie zmyselných žiadostí, na alkohol, tabak a iné veci, ktoré ničia schopnosti mozgu, rozvracajú myseľ a zneuctujú dušu. Výkriky hladujúceho ľudstva vystupujú pred Boha, zatiaľ čo ľudia každým druhom útlaku a vydierania hromadia obrovské majetky.

„Într-o anumită ocazie, pe când mă aflam în orașul New York, am fost chemată, în timpul nopții, să privesc clădiri înălțându-se etaj după etaj spre cer. Aceste clădiri erau garantate ca fiind ignifuge și erau ridicate spre slava proprietarilor și a constructorilor lor. Tot mai sus și încă și mai sus se înălțau aceste clădiri, iar în ele era folosit materialul cel mai costisitor. Cei cărora le aparțineau aceste clădiri nu se întrebau: «Cum Îl putem slăvi cel mai bine pe Dumnezeu?» Domnul nu era în gândurile lor.”

„M-am gândit: «O, dacă cei care își investesc astfel mijloacele ar putea să-și vadă calea așa cum o vede Dumnezeu! Ei înalță clădiri mărețe, dar cât de nesăbuită este, în ochii Cărmuitorului universului, planificarea și născocirea lor. Ei nu cercetează, cu toate puterile inimii și ale minții, cum L-ar putea slăvi pe Dumnezeu. Au pierdut din vedere aceasta, cea dintâi datorie a omului.»”

„Pe măsură ce aceste clădiri impunătoare se înălțau, proprietarii se bucurau, cu o mândrie ambițioasă, că aveau bani pe care să-i folosească pentru satisfacerea eului și pentru a stârni invidia vecinilor lor. O mare parte din banii pe care i-au investit astfel fusese obținută prin stoarcere, prin apăsarea celor săraci. Ei au uitat că, în cer, se păstrează o evidență a fiecărei tranzacții de afaceri; fiecare înțelegere nedreaptă, fiecare faptă frauduloasă este consemnată acolo. Vine vremea când, prin fraudă și neobrăzarea lor, oamenii vor ajunge la un punct peste care Domnul nu le va îngădui să treacă și vor învăța că există o limită a îndelungii-răbdări a lui Iehova.”

„Scena care mi-a trecut apoi înaintea ochilor a fost o alarmă de incendiu. Oamenii priveau clădirile înalte și presupus ignifuge și spuneau: «Sunt în deplină siguranță.» Dar aceste clădiri au fost mistuite ca și cum ar fi fost făcute din smoală. Pompele de incendiu nu au putut face nimic pentru a opri distrugerea. Pompierii nu au fost în stare să pună în funcțiune pompele.”
Testimonies, volumul 9, 11–13.

„Dezbatarea” care a avut loc cu privire la metodologie la începutul perioadei reprezentate de Daniel capitoul unu; și, de asemenea, reprezentate de Daniel capitolele unu până la trei; și, de asemenea, reprezentate de istoria care începe la 11 august 1840; și, de asemenea, reprezentate în istoria din Ioan capitoul șase, la criza din Galileea; și, de asemenea, reprezentate de istoria din 11 septembrie 2001 (până la 18 iulie 2020), se repetă acum, nu în cadrul adventismului în general, ci printre oasele uscate și moarte care sunt trezite din letargia lor de un „glas” care strigă în pustie.

Vom relua în articolul nostru următor examinarea metodologiei care constituie ploaia târzie, așa cum este ea reprezentată în capitolele douăzeci și opt și douăzeci și nouă din Isaia.

Și am auzit glasul Domnului, zicând: „Pe cine să trimit și cine va merge pentru Noi?” Atunci am zis: „Iată-mă, trimite-mă.” Și El a zis: „Du-te și spune poporului acestuia: «Auzind, veți auzi, dar nu veți înțelege; și văzând, veți vedea, dar nu veți pricepe.» Îngrașă inima poporului acestuia, fă-i urechile grele și închide-i ochii, ca nu cumva să vadă cu ochii săi și să audă cu urechile sale și să înțeleagă cu inima sa și să se întoarcă și să fie vindecat.” Atunci am zis: „Doamne, până când?” Și El a răspuns: „Până când cetățile vor fi pustiite și lipsite de locuitori, casele vor rămâne fără oameni, iar țara va fi cu totul pustiită; până când Domnul va îndepărta pe oameni departe și va fi o mare părăsire în mijlocul țării. Dar încă va mai fi în ea o zecime, și

ea se va întoarce și va fi nimicită; ca terebintul și ca stejarul, a căror tulpină rămâne în ei când își pierd frunzele: tot astfel, sămânța sfântă va fi tulpina ei.” Isaia 6:8–13.